

Ne'eman Commission
March 23, 2003

Va'ad HaRabbanim of Queens - Conversion Guidelines for the Rabbi

I. The Interview

A. Three Steps

- (1) Discussion covering the following areas:
  - a. Explanation of difficulties and negative consequences of Gerut
  - b. Religious and educational background
  - c. Familial relationships
  - d. Motivations, e.g. marriage, friends, search for spiritual meaning
  - e. Economic and occupational situation
- (2) General outlines of Jewish concepts and practices
  - a. Monotheism
  - b. Shabbat, Kashruth, Tefillah, Taharat Hamishpacha
  - c. Ethical values
  - d. Bible and Talmud, Sources of Halakha
- (3) Outlining a program of studies and religious experiences

B. One preliminary interview will most likely be inadequate. The interviewing Rabbi requires additional time for probing, determining the emotional stability and for digesting both the information and the impressions made by the candidate. And furthermore, the prospective candidate may not be relaxed during the first session, and in order to do him or her justice, more than one session would be in order.

C. When the interviewing Rabbi feels that the candidate is serious and ready to proceed, he shall present him/her to a panel of the Vaad for their appraisal.

II. Required Schedule of Studies and Religious Experiences

A. The Candidate must undertake a formal program of studies.

- (1) A private tutor approved by Vaad's panel should be engaged. The Rabbi should schedule periodic meetings at which time he will assess the candidate's progress, discuss any questions he may have, and clarify points in an informal atmosphere. The spiritual relationship can be forged in the same manner as a Rabbi does with congregants in general.

B. The following is a minimum schedule of skills and topics to be covered:

- (1) Hebrew reading – a moderate fluency is required
- (2) Basic Tefillot, e.g. Shema, Shemonei Esrei, Berachot, Birkat Hamazon, Kiddush
- (3) Selections for the Torah, e.g. Parashat Hashvua with commentary, Nach – a bird's eye view in the vernacular
- (4) Fundamental Halakhot – Shabbat, Kashrut, Taharat Hamishpacha, Tzedakah, Yomim Tovim, Mitzvot Bein Adam L'Chavero.
- (5) A cursory reading of Jewish History

C. Outline of religious concepts based on Yod Gimel Ikarim

D. The following experiences are recommended:

- (1) Weekly Shabbat morning shul attendance and weekday morning shul attendance (at least once a week)
- (2) Monthly invitation for Shabbat at a religious home
- (3) Yom Tov invitations

E. A minimum of one year of study and experiences are required:

- (1) At mid-point the candidate should meet with a panel of the Vaad Harabonim to determine the level of knowledge and seriousness of the motivation. It may also be necessary to decide whether additional requirements are advisable.

III. Procedures for the Conversion Act

- A. The panel of three Rabbanim should make a thorough investigation of the attitudes of the candidate and the materials studied. A written list of questions should be prepared in advance of the meeting
- B. Commitments should be made regarding the following: Shabbat, Kashrut, Taharat Hamishpacha, Tefillah, Tzedakah, Yeshiva education for their children
  - (1) Additional commitments: membership in an Orthodox shul, and residing within walking distance of a shul
  - (2) Both an oral and written commitment should be made

IV. Bet Din, etc.

- A. The conversion Bet Din should consist solely of Rabbanim
- B. There should be no fees for conversions except for costs
- C. If one adopting parent is non-Jewish and is not intending to convert, the adopted child should be converted
- D. Minimum Halakhic standards for parents for acceptance of adopted children, should be as follows:
  - (1) Kashrus
  - (2) Shabbat observance
  - (3) Membership in an Orthodox shul within walking distance
  - (4) Yeshiva education for the child

A Suggested Pledge at the Time of Conversion

I, _____, do hereby declare my desire to be converted to the Jewish faith, and thus, join the peoplehood of Israel. I have studied the basic tenets of Judaism, and I am acquainted with the religious laws governing the many areas of Jewish life, for example, Shabbat, Kashruth, prayers, the holidays, family relations, Tzedakah (charity), ethical obligations, etc.

I believe in the existence of the One Eternal G-d, in the Torah of Israel, both the written and the oral law, & traditions, the peoplehood of Israel, and its association with the land of Israel.

I promise to observe, the best of my ability, the laws-mitzvos of the Torah and Shulchan Aruch.

In affirming my commitment to Judaism, I am renouncing my former religious faith, and severing any ties with any non-Jewish institutions.

I shall join an Orthodox synagogue, and participate with fellow Jews in the worship of G-d, in accordance with the requirements of the Jewish faith.

I have made this decision and pledge in the presence of:

_____

_____
Signature

_____
date

שו"ת אגרות משה יורה דעה חלק ד סימן כו

בענין מינוי גר לראש ישיבה ומשגיח

בע"ה ט"ו מנחם אב תמש"ה.

מע"כ הרה"ג מוהר"ר ראובן סופר שליט"א

הנה נכדי הרה"ג מוהר"ר מרדכי טנדלר שליט"א קרא לי מכתבו של כת"ר, ומשום שקשה לי מחמת חלישות בריאותי ל"ע לכתוב, אמרתי מילים אלו בקיצור נמרץ, ובקשתי שיעתיקם במכונת כתיבה.

הנה בפשטות, אמת מה שהזכרת מגמרא קידושין דף ע"ו ע"ב שום תשים עליך מלך מקרב אחיך, כל משימות שאתה משים לא יהיה אלא מקרב אחיך וכו', במערבא אפילו ריש כורי לא מוקמינן מינייהו, בנהרדעא אפילו ריש גרותא לא מוקמי מינייהו, ויבמות מ"ה ע"ב רבא אכשריה לרב מרי בר רחל ומנייה בפורסי דבבל, ואע"ג דאמר מר שום תשים עליך מלך כל משימות שאתה משים אל יהו אלא מקרב אחיך, האי כיון דאמו מישראל, מקרב אחיך קרינן ביה, והרמב"ם הלכות מלכים פ"א ה"ד אין מעמידין מלך מקהל גרים וכו' ולא למלכות בלבד אלא לכל שררות שבישראל, לא שר צבא לא שר חמשים או שר עשרה, אפילו ממנה על אמת המים שמחלק ממנה לשדות, ואין צריך לומר דין או נשיא שלא יהא אלא מישראל, שאסור להעמיד גר לשום שררה בישראל. ומה שלא הוזכר בשו"ע, ונזכר רק לגבי פסול לדון על ידי כפייה, ביו"ד סימן רס"ט סעיף י"א, וחושן משפט סימן ז' סעיף א', צ"ע. והכלל שהזכרת מיד מלאכי כללי השו"ע סימן ג' שאם נזכר בבית יוסף הוי כהכרעה כללית לפסוק לכל המקומות ושינהגו בכל המקומות כפי אותו הפסק אבל כשלא פסק בב"י ההלכה אלא בספר הקצר (שו"ע) דעתו שלא יהוייב אותו פסק אלא בארץ המערב לבד, ובב"י הביא האיסור למנות גר לשררה דכפייה ביו"ד ס"ס רס"ט, ובחזו"מ ר"ס ז' ג"כ צ"ע, אבל נקודות אלו אינם נוגעים לעצם נידונינו משום שודאי שכן הלכה שאסור למנות גר לשום שררה.

והנידון שכת"ר שאל עליו היה בקשר למינוי גר למלמד או מגיד שיעור או משגיח או אפילו ראש הישיבה. ורצה כתר"ה להוכיח משמיעיה ואבטליון (גיטין נ"ז ע"ב וסנהדרין צ"ו ע"ב, מבני בניו של סנהריב למדו תורה ברבים, מאן אינון שמעיה ואבטליון) ועוד. והנה חוץ ממה שלא ברור לנו בדיוק יחוסם של גדולים אלו, אם לא היתה אמם מישראל, לא שייך לדינא להוכיח מהם שהרי הם היו הכי גדולים בתקופתם והיו בשלשלת הקבלה, ומי יודע אם לא היה מין הוראת שעה, וכעין שהיה בדבורה הנביאה שהיתה שופטת (על תוס' ב"ק ט"ו ע"א ד"ה אשר, דדבורה היו מקבלין אותה עליהם משום שכינה, וביבמות מ"ה ע"ב ד"ה מי לא טבלה, דעל פי הדיבור שאני) ומה שייך להתדמות להם.

אבל למעשה יש לידע, שהמצווה של ואהבתם את הגר (דברים עקב י' י"ט) מחייבת אותנו לקרובם ולהקל בכל עניינים אלו. ולפיכך אחר ישוב גדול נראה, שאין להחשיב משרות אלו בתקופתנו כענין של מעשה שררה, דעיקר תפקיד של ישיבה הוא ללמד לתלמידים כשהם רוצים. ומה שיש כח להמנהלים והראשי הישיבה על התלמידים לסלקם או שלא לקבל אותם לכתחילה וכדומה, אין זה אלא כמו שררה של בעה"ב על פועליו, שאין זה מעין מינוי לשררה כלל. ולפי זה משרות אלו אינם אלא כמילוי תפקיד וכעניין של עסק. ואין לדמות זה למש"כ באג"מ יו"ד חלק ב' סימן מ"ד בענין מינוי אשה להשגיח להכשרים, דהוי מינוי של שררה. דהתם הוא מינוי לעשות נגד רצון בעה"ב ע"פ כח התורה שצונו להאכיל דברים כשרים כמו ריש כורי בקידושין ע"ו ע"ב שפירש"י ממנה על המידות, והוא ממש כמו השגחה על הכשרות דמה לנו כשרות משקולות והמידות לכשרות איסורי מאכלות. וזהו שררתו, לעמוד על המשמר שיתקיים דיני התורה ומיניו זה יש לו הכח לעשות נגד רצונו דבעל הבית ולכן חשוב שררה. והמושג של שררה שנזכר באג"מ חו"מ ח"ב סי' ל"ד לגבי סילוק רב, הוי מושג אחר מהשררה הנדרשת לאיסור לא תשים עליך שאינו מחמת שררה דכפייה האסורה בגר, אלא מחמת שררה דכבוד דחייבין לנהוג בו כבוד - שלא מצינו שנאסר בגר. ובדבר מה שהערת אם יש איסור גם על הגר עצמו לקבל שררה, לכאורה נראה שאין כאן איסור כלל, גם בשררה ממש. ובאמת כמו שנכדי הנ"ל הזכיר אפשר דזה מה שקרה בימי שמעיה ואבטליון ובדבורה וכו', שמעצמם מחמת גדלותם היו הנשיא והאב"ד והשופט ולא הוצרך למנותם, וצ"ע בזה.

ידידו, משה פיינשטיין

Recommendations of the Ne'eman Commission:

דין וחשבון והמלצות הוועדה לגיבוש רעיונות והצעות בנושא הגיור בישראל

חלק ראשון: מבוא

1. מינוי הוועדה

ביום כ"ב בסיוון התשנ"ז (27 ביוני 1997) מינה ראש הממשלה ועדה לגיבוש רעיונות והצעות לעניין סוגיית הגיור בישראל (להלן - הוועדה); כתב המינוי של הוועדה, מצורף בזה כנספח א'. חברי הוועדה, שיוו לנגד עיניהם את המצב המשפטי שהיה קיים בתחום זה מאז קום המדינה וכן את הבעיה הקשה של אותם רבבות מעולי מדינות חבר העמים אשר עלו ארצה על פי חוק השבות, התערו במערכת החינוך, בצה"ל, במגזרים הציבורי והפרטי, בעיר ובכפר ובכל אתר ואתר, ואינם יהודים על פי ההלכה. מעולים אלה נמנעת השתלבות מלאה בחברה בישראל, בין השאר בכך שהם מנועים מלהינשא ליהודים בישראל. מדובר בבעיה אנושית קשה - פרטית ולאומית - אשר טעונה פתרון הולם בדחיפות.

2. דיוני הוועדה

הועדה קיימה 50- ישיבות; שמעה עדים רבים הקשורים לנושא הגיור (כמפורט בנספח ב'), וקיבלה חומר רב בכתובים (כמפורט בנספח ג'); חברי הועדה באו לכלל תמימות דעים כי מעבר לשאלת הויכוח בין בזרמים ביהדות, יש צורך בפתרון מוסכם לנושא הגיור.

הועדה הגיעה - לאחר ויכוח וליבון מעמיק ונוקב - להצעה מוסמכת שתביא להסדר כפי שבא לידי ביטוי במסמך זה. יודגש: בה במידה שהויכוח היה נוקב ועקרוני, היה זה ויכוח חברי, מתוך כבוד ומנקודת מוצא משותפת שראוי וגם אפשר להגיע להבנה ולהסכמה, הגם שמדובר בנושא כה טעון אשר יצר תחושה של קיטוב ופילוג בקרב הציבור. יפים לעניין זה דברי מאמרו "את אחי אנוכי מבקש" של הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל שפורסם בעיתונים בארץ בחשוון התש"ח:

"את אחי ואת אחיותיי, בכל חלקי עמנו, שבכל המפלגות ובכל הארגונים, הידועים ושאינם ידועים, הנגלים והנסתרים, ושאינם במפלגות ושאינם בארגונים, - את כולם אני מבקש ומפיל תחנונים לפניכם. חוסו נא על נפשותיכם ועל נפש עמנו כולו. אל נא יתעלם מאתנו אף לשעה חומר האחריות, לעומת גדול הבניין של פרק זמן נורא ונשגב זה, ואל נגיע לידי חילול השם חלילה. אל נא יחליט כל אחד מאתנו, כל מפלגה וארגון וחלק, אשר כולם הלא את טובת עמנו ותקומת ארצנו דורשים, כי רק אתו כל האמת וכל הצדק. אל יחפוץ ואל ידמה, במצבנו האיום הזה, להטיל את דעתו בכפיית ידים על חברו; אל ישכה, מתוך ההתרגשות של האידיאליות הקדושה, כי הדעה לא תוטל ולא תתקיים בזה אלא תעורבב ותרפה ותימוג. אל נא נעכיר את החופש הציבורי שלנו בדעות ובמחשבות, בשאיפות ובתכניות, בבירוריה ובטיפוליהן, על ידי העברת גבולות השימוש בכוח הידיים והשרשת השנאה והבוז שבלב. נזכור, כי "המגביה ידו על

חברו נקרא רשע" וכי היחס השלילי מתכפל בהדדיותו לאין מעצור בין אדם ובין אח לאח. נצמצם את חילוקי דעותינו הציבוריות בוויכוח הדבור והכתב ובהגשמתן הישירה, ואל נדלדלן בגסות האגרוף ובארסה של השליליות. נזכור את כוונת הצדק והאידיאליות שבכל אחד מאתנו, ונמצא את הדרך הנכונה והמתאימה לסידור היחסים שבינינו ולתיקון מגמותינו המעשיות. "אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם, ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם". כפי

הסתייגותנו מכפיית הידיים ומטיפוח הניגוד, כפי העדפתנו את המאחד והמשתף אותנו, שהוא מכריע ומרובה על המפרד ומפרז אותנו, כפי שימת לבנו וכיווננו מתוך כך את נתיבות פעולותינו הציבוריות, תרבה האפשרות של ההבנה ההדדית ושיתוף בינינו, יגדל שלום בונינו, תגדל הצלחת בנינו ותפארת שמנו".

3. מסלול הגיור האחד על פי ההלכה

צו השעה היינו, לחתור לאחדות ישראל, לחיים של שיתוף וכבוד הדדי. מקובל ומוסכם כי ראוי לקיים הליך גיור ממלכתי אחיד - על פי דין תורה - שיהיה מוכר על ידי כלל ישראל. כך ניתן להבטיח את אחדות עם ישראל. מסלול הגיור המוצע נועד להבטיח במידת האפשר, במסגרת ההלכה, התחשבות מרבית באילוצי השעה ובמצוקות האנושיות.

4. המכון ללימודי היהדות

גב' אירה דשסקי בדבריה המרשימים והמשכנעים בפני הועדה תיארה את משאת נפשם של העולים להשתלב השתלבות מלאה בחברה היהודית בישראל, ובאופן שיהא מוכר לכל דבר וענין. היא הציגה את פעלו של ארגון "מחניים" וגישתו אל העולים. חברי הועדה רואים בחיוב את גישתו של הארגון, לאפשר לעולים שאינם יהודים - במידת האפשר, ביחד עם בני משפחותיהם היהודים - להכיר את עולם היהדות, בפתיחות, וללא מחויבות כלשהיא מצידם. בשל כך, ובשל פיזור אוכלוסיית העולים ברחבי הארץ, ישנה חשיבות רבה לכך שהמכון ללימודי היהדות - במבנה שעליו ממליצה הועדה ושידובר בו להלן - יפעל במקומות שונים ברחבי הארץ, תוך שימת דגש על ריכוזי עולים, ויתן מענה הולם מבחינת הזמינות ומבחינת תכני הלימוד לצרכי כל אדם החפץ להכיר את ערכי היהדות.

הרכב הועדה, שבה, בין השאר החברים, נציג התנועה ליהדות מתקדמת ונציג התנועה המסורתית, משקף מגמה לשיתוף פעולה בין הזרמים ולאחדות עם ישראל, מגמה שיש לדבוק בה. ביישום המלצות הועדה לעניין אפיונו ופעולו של המכון ללימודי היהדות, תבוא לידי ביטוי מגמה זו. המכון, שנועד להיות שלב של לימוד לקראת הליכי גיור, והנהלתו, ישקפו ייצוג של כלל האוכלוסייה היהודית בישראל, לגווניה ולזרמיה. תהיה בו מערכת לימודים מגוונת להכרת היהדות. תכנית הלימודים תדגיש את ייחודו של עם ישראל ותורתו והמאחד בעם ישראל על גווניו ועל זרמיו. התכנית מיועדת להכשיר את התלמידים, ללמדם ולהכניסם - אם יחפצו בכך - לקראת הליכי הגיור בפני בתי דין מיוחדים לגיור.

5. בתי הדין לגיור

הרבנים הראשיים לישראל - בהיותם ראשי העדה הדתית היהודית לענין פקודת העדה הדתית (המרה), כאמור בבג"צ 1031/93 פסרו גולדשטיין נ' שר הפנים [פ"ד מט(4) 661], ובשל תפקידיהם שלפי חוק הרבנות הראשית לישראל, התש"ם - 1980 - הם שיקימו את בתי הדין המיוחדים לגיור וימנו את חברי בתי הדין. מדובר בבית דין של שלושה, במובנו ההלכתי, כנדרש לענין גיור (שו"ע י"ד ס' רס"ח סע' ג'-ד), ולא בבית דין שלו סמכויות של שפיטה על פי חוק הדיינים, התשט"ו - 1955. גיור זה - בהיותו מקובל על העם היהודי כולו - תורם לאחדותו של העם.

הרצון לקיים הליך אחיד ומוסכם, הוא מובן. לפני ביצועו, במהלך הלימודים או בסיומם, יוכל כל תלמיד לגבש לעצמו החלטה מושכלת אם ברצונו לפנות לבית הדין כדי לעבור הליכים של גיור, אם לאו. מובן מאליו בכך כדי לפגוע בשיקול דעתו של בית הדין, אשר יגייר על פי ההלכה מי שנראה בעיניו כמקבל עול מצוות. המגמה היא שמועמד לגיור "מודיעין אותו עיקרי הדת שהוא ייחוד השם ואיסור עכו"ם. ומאריכין בדבר הזה ומודיעין אותו מקצת מצוות קלות ומקצת מצוות חמורות ואין מאריכין בדבר זה..." - הכל כדברי הרמב"ם בפרק י"ד להלכות איסורי ביאה - "... ואין מדקדקין עליו שמא יגרום לטרדו ולהטותו מדרך טובה לדרך רעה שבתחלה אין מושכין את האדם אלא בדברי רצון ורכים...".

6. חובת ההידברות

אותם "דברי רצון ורכים" צריכים להיות נחלתם של כל השותפים - בעצה והמעשה - למבנה המורכב ההולך ונרקם בהתאם להמלצות הועדה. ה"יחיד" והשיג והשיח הם הכרחיים. יפים לעניננו זה דבריו של ר' יהונתן אייבשיץ זצ"ל בפירושו "תפארת יהונתן", לבראשית ל"ז ד'. דובר שם על אחי יוסף ששאנו אותו "ולא יכלו דברו לשלום". מה מנע מהם לומר שלום זה לזה? "כשיש לאדם בלבו תלונה ותרעומות על חבריו נתרבה השנאה יום ביומו, אבל כשמדבר ואומר לחבריו... ושב השלום למקומו, ואילו יכלו השבטים לדבר עמו היה נעשה שלום ביניהם..."

אין לכחד: בעניינים שבאמונה ובהשקפת עולם, היו מחלוקות ועוד ישנן. הועדה אינה מתימרת ליישב מחלוקות אלה, אלא אך זו: להציע הסדר שיהווה מסגרת מוסכמת, מעשית, לגיורים בישראל.

שומה עלינו דרך לחיות ביחד בכבוד הדדי למרות הבדלים שבהשקפות עולם, וכדרך שאמר הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל בשנת תרצ"ג (1933) במאמרו "מסע-המחנות":

"... והננו צריכים להחליט, כי כוח כמוס של הצעדה לטובה ישנו בכל המחנות ובכל אישי האומה, וביחוד בכל אלה שהערך הכללי של ישראל ותקומו יקרים להם באיזו מדה שהיא. נתודע איש אל אחיו בשם ישראל הכללי, לא בשם מפלגתי ומחנותי. נדע, שיש לנו בכל מחנה הרבה מה לתקן והרבה מה לקבל מהאור והטוב זה מזה, ואז תופיע עלינו האורה העליונה הכללית אשר בה נושע תשועת עולמים, ותתיקיים בנו התפילה המוקדשת קודש קודשים, שהננו עתידים להביעה בכל כך המית נפש 'ויעשו אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם'."

7. דברי תודה להערכה

הועדה מבקשת להודות על העזרה שניתנה לה במהלך עבודתה ובמיוחד:

הרב א' בן דהן, מנהל בתי הדין הרבניים, שהשתתף בכל דיוני הועדה וסייע לנו רבות בנושא הגיור הלכה למעשה.

עו"ד יצחק הרצוג, שריכוז את הועדה בתחילת דרכה, ולאחריו עו"ד מלכה סן, סגנית היועץ המשפטי של משרד הפנים שריכזה את עבודת הועדה ונתנה ייעוץ משפטי לועדה.

עו"ד שמעון שטיין, היועץ המשפטי של משרד ראש הממשלה שהשתתף בכל דיוני הועדה וסייע בייעוץ לוועדה.

מר בובי (דוד), יועץ ראש הממשלה לענייני תפוצות ומר גדעון מאיר, יועץ שר החוץ לענייני תפוצות, שימשו כמשקיפים בכל דיוני הועדה וסייעו ביצירת קשרי החוץ של הועדה.

עו"ד עפרה פרידמן, יו"ר נעמ"ת, ועו"ד אתי פלפל, היועצת המשפטית של נעמ"ת, נכחו בחלק משיבות הועדה כמשקיפות. תודתנו נתונה גם למזכירת הועדה הגב' יהודית בן-סוזן, ולגב' עדית חקק.

כממלאי מקום קבועים לחברי הועדה שימשו הרב אהוד בנדל, נשיא התנועה המסורתית והרב מיכאל בויזן, מהתנועה ליהדות מתקדמת.

תודה מיוחדת לעו"ד נועם סולברג, עוזר בכיר ליועץ המשפטי לממשלה, על עזרתו המקצועית, מסירותו והתמדתו בנוסח דין וחשבון זה ועצותיו הנבונות.

כמו כן רואה הועדה חובה להודות לשר מיכאל איתן ולשר נתן שרנסקי ולח"כ אלכס לובוצקי, שהביאו להקמת הועדה וליוו אותנו לאורך כל הדרך.

חלק שני - המלצות הועדה

פרק א' - מכון ללימודי היהדות

1. המכון ללימודי היהדות (להלן - המכון) יוקם בחסות הסוכנות היהודית; המדינה והמוסדות הלאומיים ייעדו תקציב כנדרש להקמת המכון ולמימון פעילותו.
2. המכון יהיה אחראי לארגון מערכת לימודים להכרת היהדות; הלימודים יתקיימו במקומות שונים בארץ, בשפות שונות, כדי לתת מענה הולם לצרכי הציבור בתחום האמור; משך הלימודים במכון כשנה.
3. (א) הנהלת המכון תהיה מורכבת משבעה חברים ובהם היושב ראש, ובמתכונת שהורכבה ועדה זו. כל חבר הנהלה יהיה ראשי למנות ממלא מקום קבוע, באישור יושב ראש הנהלה. ממלא מקום קבוע יהיה ראשי להשתתף בכל ישיבות הנהלה.
- (ב) יושב ראש הנהלה וחבריו במשותף, בידי יושב ועדת השרים לתפוצות, עליה וקליטה - על דעת ראש הממשלה - ובידי

- יושב ראש הסוכנות היהודית; הרכב חברי ההנהלה ישקף ייצוג של כלל האוכלוסייה היהודית במדינת ישראל לגונויה ולזרמיה.
- (ג) הועדה ממליצה כי לתקופת כהונתו בראשונה של ההנהלה יתמנו אלה לחבריה:
4. הנהלת המכון תקבע את סדרי עבודתה ונהליה ותהיה רשאית למנות ועדות משנה בהתאם ליעדי המכון.
  5. הלימודים במכון מיועדים, בכפוף לאמור בסעיף 6, לאזרחי ישראל ולעולים שאינם רשומים כיהודים.
  6. הנהלת המכון תקבע נהלי קבלה כלליים, והיא תהיה רשאית להתיר גם למי שאינו אזרח ישראלי או עולה, ללמוד במכון, בהתחשב בעמדת משרד הפנים לענין המשך שהייתו בישראל.
  7. (א) הלימודים במכון יהיו בנושאים הבאים: תורה שבכתב ותורה שבעל-פה, הלכה - מצוות שבין אדם לחברו ומצוות שבין אדם למקום, מנהגים, מחשבת ועיקרי האמונה, היסטוריה יהודית, יהדות זמננו, ציונות והמאבק להקמת מדינת ישראל ובניינה.
  - (ב) בתכנית הלימודים יודגשו ייחודו של עם ישראל ותורתו והמאחד בעם ישראל על גונו ועל זרמיו.
  - (ג) לכל תלמיד תיקבע תכנית לימודים המתאימה לו.
  8. תכנית הלימודים, לרבות פרטי הקורסים והעמידה בדרישותיהם, ההתנסות והחוויה הדתית, וכן מינוי מורים ומרצים, יבטאו את יעדי המכון ויהיו מסורים בידי הנהלת המכון ונתונים לפיקוחה.
  9. מי שסיים בהצלחה את הלימודים במכון יקבל תעודה; בתעודה יאמר כי אותו אדם סיים בהצלחה את לימודיו במכון ללימודי היהדות כהכנה לגיור; התעודה תוצג לבית הדין לגיור האמור בפרק ב'.
- פרק ב' - הליכי גיור בישראל
10. (א) הרבנים הראשיים לישראל יקימו בתי דין מיוחדים לגיור (להלן - בתי הדין לגיור) וימנו את חברי בתי הדין לגיור.
  - (ב) בתי דין לגיור יוקמו במקומות שונים בארץ בהתאם לצורכי האוכלוסיה.
  11. המדינה תייעד תקציב להקמת בתי הדין לגיור ולתפעולם השוטף.
  12. גיור בישראל ייערך בבתי דין לגיור על פי דין תורה; רשויות המדינה יכירו רק בגיור זה.
- פרק ג' - תוקף ההסדר
13. הסדר זה מהווה ביטוי להסכמה של כל חברי הועדה וגופים שהם מייצגים; הוא יוגש, לשם מתן תוקף של פסק דין, בכל הליך משפטי שיש לו נגיעה לגיור בישראל.
- חברי הועדה יכהנו כחברי ועדת מעקב אחר ביצוע ההסדר בחמש השנים הקרובות.

Louise Kehoe is a journalist who learned at age 40 that she was of Jewish descent and decided to convert. "Some people dislike the term 'conversion,' preferring to call those who enter the Jewish family other than by birth 'Jews by choice.' Well, I am a Jew by choice, and if I had to choose again I'd choose Jewishness with all my heart, and without a second's hesitation – only this time I'd choose it 40 years sooner."

Fortunately for Kehoe, she didn't try converting through Israel's Chief Rabbinate. That's because she might not have met their narrow-minded criteria for eligibility.

The rabbinate accepts about 2,000 candidates for conversion each year – that's about the same number processed in 1948-1968. But that is not good enough when there are an estimated 250,000 non-Jews who immigrated to Israel under the Law of Return over the last decade or so. Even if we consider only those who would wish to convert given a reasonable application of halachic standards, the process would be backlogged by many years.

Logic dictates that it is in the national – and spiritual – interest of the Jewish people to halachically transform as many eligible non-Jews into Jews as possible.

That is why, in 1997, a commission chaired by Yaakov Neeman proposed the formation of an Institute for Jewish Studies (IJS) where representatives of the different streams of Judaism would instruct prospective converts, but with the Orthodox Chief Rabbinate exclusively empowered to execute the actual conversions.

Unfortunately, the Hebrew word that best encapsulates the rabbinate's stance on conversion is *makpid* – strict, to the point of paralysis. Paradoxically, it is a word that does not appear in the Bible.

Thus, of the 1,482 graduates of the IJS conversion program, only 547 were approved. The rest were filtered out.

In one case, a candidate whose husband was halachically Jewish was rejected because he wouldn't attend classes with her. Says Itzik Ohana, the Chief Rabbinate's director for foreign converts: "Well, if the man who is a Jew married to the non-Jew won't go and study with her, he's secular – what kind of Jewish household would they have? That doesn't work!"

Some women were rejected because they planned to serve in the IDF. Children living in Orthodox boarding schools were rejected because at home their families do not observe Shabbat.

As Prof. Benjamin Ish-Shalom, IJS chairman puts it: "Instead of concentrating on the immigrant and his genuine wish to convert, which is what the Halacha demands, they examine his environment."

Meanwhile, the IDF is starting to take matters into its own hands. Immigrant soldiers who have

completed the IJS course may apply to be converted via the military's own rabbinate. But OC Chaplaincy Corps Brig.-Gen. Yisrael Weiss – with an eye toward the country's Orthodox establishment – has resisted creating a system within the IDF that would meet the reported potential demand of 3,000 soldier conversions a year.

Still, doesn't Halacha demand that the yardstick for conversions be strict? Yes and no.

Judaism is ambivalent about those who want to join the fold. The Talmud declares: "A gentile who comes to accept the Torah [conversion] except for one item [in the Torah], we do not accept him."

Indeed, by tradition, converts are discouraged in order to test their sincerity.

An editorial is not the best place to hold forth on the nuances of Jewish law. But suffice it to say we think there is enough flexibility within Halacha to allow conversions even for those whose religious lifestyles will fall within the parameters of the rest of Israel. After all, using the rabbinate's criteria, most Israelis would not qualify as Jews.

Yes, but shouldn't conversions be sincere? Absolutely. But even people who want to convert because they are motivated by a desire to marry into the Jewish community are being sincere and should therefore be viewed as legitimate candidates.

Historically, the attitude of Judaism toward prospective converts runs the gamut from door-slamming rejection to reverence and embrace. In 5763, the spiritual leaders of the Jewish people should lean in the more theologically inclusive direction.

We agree with Jewish Agency Chairman Sallai Meridor, who last week called on the Chief Rabbinate "to show a more humane approach in dealing with immigrants desiring to convert."

Rabbi Eliezer Melamed, head of the hesder yeshiva in Har Bracha and an important figure in the settler movement, says of non-Jews who truly wish to convert: "We must bring them closer with bonds of love. We learn this lesson from Hillel the Elder, who brought close those who wished to convert, and who saw that they truly wished to join the people of Israel, even though they had grave misconceptions about Judaism."

Demands by extremist elements – be they militantly secular or reactionary Orthodox – should be rejected. We oppose former justice minister Yossi Beilin's call for "secular conversion." But just as emphatically, we reject using haredi criteria for "accepting the yoke" of the Torah as the halachic norm.

Jewish tradition holds converts like Louise Kehoe "dearer to God" than "all the crowds of Israelites who stood before Mount Sinai." Which reminds us that Halacha is not at the root of Israel's conversion dilemma. A die-hard religious establishment is.